

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/36/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200751
Dátum vydania rozhodnutia: 01.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014200751.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: H. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XX, XXX XX Z. Q., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7Sd/43/2014 - 19 zo dňa 19. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/43/2014 - 19 zo dňa 19. septembra 2014 potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 12. marca 2014, ktorým podľa ust. § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v tomto rozsudku len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zo dňa 22. januára 2014.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že navrhovateľ nespĺnil jednu zo základných podmienok pre priznanie nároku na invalidný dôchodok spočívajúcu vo viac ako 40 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Preto súd potvrdil rozhodnutie odporkyne ako súladné so zákonom a zisteným skutkovým stavom podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p.

Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, pričom zmeškal lehotu na podanie odvolania a zároveň požiadal odpustenie zmeškania lehoty. Krajský súd v zmysle § 58 ods. 1 O.s.p. odpustil navrhovateľovi zmeškanie lehoty. V odvolaní navrhovateľ spomenul, že sa v súčasnosti nachádza vo výkone trestu a má súdom určenú psychiatrickú liečbu. Uviedol, že o invalidný dôchodok žiada nie kvôli stavu pohybového

aparátu po havárii, ktorý sa podľa jeho názoru zohľadňoval dosiaľ, ale kvôli svojmu psychickému stavu, o ktorom jeho matka doložila 25. augusta 2014 lekársky nález.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa označila uvádzané dôvody za neopodstatnené. Podľa jej názoru skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľ podľa odporkyne neuviedol v odvolacom konaní také nové skutočnosti, ktoré by záver prijatý v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol. Preto odporkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zo dňa 19. septembra 2014 podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 1. decembra 2016 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 71 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona o sociálnom poistení) je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli objektívne pochybnosti o skutkovom stave tak, ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu t.j., že odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. marca 2014 podľa ust. §70 a § 71 zákona o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Podkladom pre uvedené rozhodnutie bol posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, zo dňa 22. januára 2014, podľa ktorého navrhovateľ, ktorý utrpel v roku 2005 úraz pri dopravnej nehode zapríčinennej inou osobou, sa z podnetu posudkového lekára podrobil hospitalizácii na psychiatrickom oddelení vrátane psychologického vyšetrenia. Odborné nálezy svedčia

pre stredne ťažkú poruchu mozgových činností po úraze hlavy s mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 40 %. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie bol kvalifikovaný stav po zlomenine kosti lebky so stredne ťažkou poruchou mozgových činností podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, kapitola XV, oddiel F, položka č. 1, písmeno c).

Na základe navrhovateľom podaného opravného prostriedku bol jeho zdravotný stav opätovne posúdený posudkovou lekárkou sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, vysunuté pracovisko v Prešove, ktorá v posudku zo dňa 20. júna 2014 konštatovala, že považuje posudok posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, za správny a nemení ho. Ďalej uviedla, že dokumentované vedľajšie diagnózy nemajú vplyv na mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti, ktorú určila na 40 %.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky, a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Námietky navrhovateľa uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa naznačujúce pochybnosti o náležitom posúdení jeho nepriaznivého zdravotného stavu resp. nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a náležite obsažným a presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv.

Podľa názoru odvolacieho súdu lekárska správa z 11. augusta 2014, predložená navrhovateľom v konaní na krajskom súde, ku ktorému sa krajský súd osobitne nevyjadroval a na ktorú v odvolaní proti rozsudku navrhovateľ osobitne upozorňuje, nepredstavuje nové skutočnosti, ktoré by neboli zohľadnené posudkovými lekármi, prípadne konštatujúce iné diagnostické závery ako boli zistené v správnom konaní a ktoré by predstavovali dôkazy nasvedčujúce existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľky, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i O.s.p.) alebo by inak prijatý záver spochybňovali.

K tvrdeniu navrhovateľa, že v doterajšom konaní sa zohľadňoval iba jeho pohybový aparát po havárii a nie psychický stav, odvolací súd zastáva názor, že v oboch posudkoch posudkových lekárov sa zohľadňoval psychický stav, na vyšetrenie ktorého boli zrejme určené psychiatrické, psychologické a neurologické vyšetrenia z podnetu posudkového lekára. Konkrétne zaradenie a ohodnotenie zdravotného stavu podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení je zverené odbornému posúdeniu posudkového lekára. Zo žiadnych dôkazných prostriedkov dostupných v konaní nevyplývala pochybnosť odvolacieho súdu o správnosti zhodných posudkov.

Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, presvedčivo podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi nezávislých odborníkov, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú a ani navrhovateľom uvádzané výčitky nezakladajú podľa názoru odvolacieho súdu objektívne pochybnosti o odbornosti resp. objektívnosti posudkových lekárov, ktoré by vyžadovali vykonať nové dokazovanie vo veci. Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo však nezakladá relevantný dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Nebol preto v tomto

štádiu konania daný dôvod na prípadné ďalšie dokazovanie. Pokiaľ by však došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa, nič mu nebráni podať novú žiadosť.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúvané rozhodnutie odporcu za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.